

Razbojnik Tunga

Zgodba iz Mandžurije

(Nadaljevanje)

»Eh, kaj! Ti me tudi v tem primeru ne bi izpustil, če bi dobil odkupnino, ki je seveda naša hiša ne more izplačati. Ti bi stavil vedno nove zahteve, kakor si jih svojčas stavil trgovcu Timurju.«

Lopov je ostrmel, potem pa besno zavpil:

»Molči!«

Nato se je obrnil k tovarišem in jim je ukazal:

»Poberite se! Jang, ti ostani!«

Po odhodu razbojnikov je Tunga stopil k misijonarju, ga prijel z obema rokama za hlače na prsih in sikal skozi zobe:

»Misijonar! Poslušaj, kaj ti bom povedal! Do polnoči ti dam čas. Če do tedaj ne napišeš pisma, se mi naj roka posuši, če ti ne bom s tem nožem prebodel srca. Premisli si... Jang, ostani pri njem!«

Nato je odšel.

Skozi ozko špranjo je prihajala v votlino motna svetloba. Moglo je biti proti večeru. Misijonar in Jang nista govorila.

Nenadoma se je odgrnila zavesa, ki je ločila votlino od hodnika, kateri je vodil še dalje v notranjost. Vstopila je Tungova hči; v desnici je imela težek samokres.

»Jang, ti še nisi večerjal. Pojdi jest! Jaz bom eno uro stražila jetnika.«

Kitajec je odšel, deklica pa je sedla. Čez nekaj časa je zašepetala:

»Misijonar, ti si korajžen mož! Tako še nihče ni odgovarjal mojemu očetu... Ali hočeš zbežati z menoj?«

P. Bernard ni mogel skriti smehljaja.

»Misijonar naj bi zbežal z mlado žensko? Ti si poštena deklica in dobro misliš, toda...«

Nato je p. Bernard preprosto govoril poganski deklici o krščanstvu, o katoliškem duhovništvu.

Deklica je sklonila glavo, ko da bi razmišljala. Čez čas je spet zašepetala:

»Ti si mi povzročil bol s svojimi besedami, toda jaz te ne sovražim.«

Misijonar jo je nekaj časa gledal. Nenadoma se je nečesa domislil.

»Ali je mladi Tunga tvoj brat?« je šepetaje vprašal.

»Da. Toda čemu vprašaš?«

»On ni tebi podoben, pa tudi očetu ne. Ti pa si podobna očetu.«

»Jaz — moram — molčati...«

V misijonarjevi glavi se je začelo svitati. Iz dekletovih zadnjih besed je sklepal, da gre za neko skrivnost. Kaj, če je ta mladenič Timurjev sin? Božja pota so čudovita.

»Koliko je star?«

»Petnajst let.«

P. Bernard je vzdrl od notranjega razburjenja. Petnajst let... Timurjev otrok je bil pred dvanajstimi leti ukraden in tedaj je bil star tri leta.

Toda mrtvaški list?!

Ali je bil dotični raziskovalec goljuf? Po pripovedovanju p. Leona je to izključeno. Toda takrat je umrl neki otrok. Morda se je bila izvršila kaka zamenjava?

Jang se je vrnil, deklica pa se je odstranila. Ob Kitajčevem povratku je nova misel šinila v misijonarjevo glavo.

Jang! Jang! Ali se ni tako imenoval Timurjev pomočnik, ki je bil sodeloval pri ropu otroka? Pater se je hotel o tem prepričati.

»Jang!«

»Kaj je?«

»Kako dolgo že poznaš Tunga?«

»Zakaj vprašaš? Kakih dvajset let.«

»Kako star je?«

»Okrog petdeset let ima.«

»In mladi Tunga?«

»Šestnajst.«

»Tako?«

»Čemu se čudiš? In zakaj si prebledel?«

Misijonarju se je zdelo, da je zagledal za zaveso, ki je bila nekoliko odgrnjena, dve temni očesi. A ni se zmenil za to. Njegove misli so bile pri mladem Tungu. Kitajec je rekel, da šteje šestnajst let, deklica pa je prej trdila, da je star petnajst let. Če se nista zlagala, potem sta mislila na različni osebi. Šestnajstletni je bil umrl in zdaj so petnajstletnega izdajali za šestnajstletnega.

Pater se je spomnil na zakrito ženo, ki mu je bila skrivaj dala zlatnik. Ko bi ji mogel vrniti edinega otroka, katerega smatra za mrtvega!

V razmišljanju ga je premotil Jang.

»Boš pisal pismo?« je vprašal trdo.

»Ne!« je misijonar odločno odgovoril.

»Vem, da misijonarji držijo besedo. Toda tudi Tunga bo držal svojo. Če ne boš pisal, si zapisan smrti!«

»To je v božjih rokah.«

»Gotovo!«

Čez čas je šepetaje vprašal:

»Ali imaš pri sebi kaj denarja, ki ga drugi niso našli?«

Pri tem se je jetniku vsilila nova misel. Odvrnil je:

»Da, pet zlatnikov imam všitih in če boš odgovoril na tri vprašanja, bodo tvoji. Ne bom te izdal.«

Kitajec ga je nekaj časa gledal, potem pa tiho dejal:

»Vprašaj!«

Pater se je delal, kakor da bi za vse vedel.

»Samo to hočem vedeti, ali mi boš resnico povedal: mladi Tunga je sin trgovca Timurja iz Čičikarja!«

Kitajec je vzdrltel in debelo pogledal.

»Gromska strela! Odkod veš to? Saj vendar nihče tega ne ve!«

»Drugo vprašanje: ali pri ropu nisi tudi ti sodeloval?«

»Molči! Kdo ti je to povedal?«

Jang se je tresel od groze.

»Da ali ne? Meni lahko poveš, saj veš, da bom o polnoči umrl.«

»Sem sodeloval. Maščevati sem se hotel in Budha (indijski bog) mi je pomagal.«

»Še eno mi povej: ali je pred dvanajstimi leti Tunga umrl kak sin?«

»Da, in takrat je tega sprejel za sina.«

»Tistemu zdravniku pa ste rekli, da je zdravil Timurjevega sina?«

»Tako je! Odkupnine ni bilo, Tunga pa je dobil lépega sinčka. Z mrtvaškim listom smo hoteli preslepiti trgovca, da ne bi stikal za sinom. Tunga je zadovoljen z novim sinom. Jaz pa sem tudi zadovoljen, ker je moja maščevalnost nasičena in ker upam, da bom z mladeničem naredil še dobro kupčijo. Tunga seveda ne sme vedeti za moj namen, ker bi drugače storil z menoj to, kar bo s teboj opolnoči, če ne napišeš pisma... Tako, zdaj veš vse. Sem z zlatniki!«

»Dobil jih boš! Razveži mi roke, da jih izparam.«

(Konec prihodnjil)

SMEJTE SE!

Uslužnost

Gospa (ogorčena): »Zakaj ste pa okna samo od znotraj umili in ne tudi od zunaj?«

Služkinja: »Veste, milostljiva, znotraj sem jih umila, da bo gospa lahko ven gledala, od zunaj jih pa zato nisem, da ne bodo mogli ljudje k nam noter gledati...«

Dobrosrčnost

Krokarjev Miha, uradnik, sreča večje število znancev, pa jim pravi: »Kam pa jo bomo kaj nocoj potegnili? Veste, imam še tri dinarje mesečnega prebitka, pa ne bi rad sam vsega zapravil...«

Lepa družina

Zagovornik: »Potem pomislite, gospodje porotniki, da obtoženec svojega očeta, ki je pri vzgoji tako potreben, še poznal ni. Tisti dan, ko se je rodil, je moral oče v šestnajstletni zapor.«

Sodnik: »Pa obtoženec je vendar že precej starejši ko šestnajst let. Kako da ne bi bil očeta videl?«

Zagovornik: »Ja, vse res; toda tisti dan, ko so izpustili očeta iz ječe, je bil sin že notri!«

Vnuč igra starega očeta

UGANITE!

Zakaj pretepemo poredno deco?

(Zato, da jo boli.)

Kje nosijo največ klobukov?

(Na glavi.)

Živi pritiska, mrtvi pa piska?

(Orgle in organist.)

Zakaj maha s pes z repom?

(Ker rep ne more s pesom.)

Kdo ima največ živin na svetu?

(Smrt — pokopališče.)

KAJSNO STAROST DOČAKAJO?

Enodnevnica: 24 ur

Metulj: 2 meseca

POIŠCITE!

Kje je deklica, ki je utrgala planike?